

Motion till riksdagen

1987/88:Jo722

av Arne Andersson i Gamleby (s)

om miljöskyddsbestämmelser gällande fritidsbåtar och fritidsbåtsanläggningar

Under de senaste årtiondena har antalet fritidsbåtar ökat kraftigt. Utefter våra kuster kan vi se allt fler marinor, småbåtsvarv och uppläggningsplatser.

Denna utveckling är naturligtvis glädjande i det avseendet att allt fler kan utnyttja våra vatten till avkoppling och rekreation. I vissa avseenden har emellertid den kraftiga tillväxten av antalet fritidsbåtar medfört allvarliga miljöproblem. Särskilt bruket av giftfärger orsakar stora skador på växt- och djurliv i vatten med många fritidsbåtar.

Vid uppläggningsplatser utvecklas under ett antal vårveckor en febril aktivitet, då båtarna skrapas, målas och iordningställs för den kommande säsongen. Detta i sin tur resulterar i att stora mängder färg, olja m. m. spolats ut i omgivande vatten där allt liv släcks ut.

Det är angeläget att giftutsläppen från fritidsbåtsanläggningarna upphör. Ett steg på vägen är att fastställa miljöskyddsbestämmelser om hur fritidsbåtar och fritidsbåtsanläggningar skall hanteras för att förhindra miljöförstöring.

Regeringen bör låta utarbeta förslag till bestämmelser — kommunernas miljö- och hälsoskyddsnämnder har sedan att bevaka att bestämmelserna följs.

Hemställan

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet av miljöskyddsbestämmelser gällande fritidsbåtar och fritidsbåtsanläggningar.

Stockholm den 19 januari 1988

Arne Andersson (s)
i Gamleby